

hvorefter Husbonden havde nægtet hende at faa hendes Kommode og Tøj, saaledes at hun nu stod paa Gaden, ligesom hun var gaaet derfra. Hun havde søgt Politiet, og Fogeden var villig til at skaffe Tøjet udleveret, men hun havde ingen Penge, og der skulde 9—10 Kr. til i Omkostninger; ellers maatte Fogeden overhovedet ikke give sig af med Sagen. Fuldmægtigen paa Kontoret havde ringet til vedkommende Husbond og forestillet ham, at det var ulovligt at beholde Tøjet. Husbonden gav et næsvist Svar og ringede af i Ørene paa Fuldmægtigen. Denne vidste saa ingen anden Udvej end at henvende sig til „Demokraten“ og sagde, at han var sikker paa, at hvis jeg vilde tage mig af Sagen, vilde jeg med største Lethed kunne skaffe Pigen hendes Tøj. Det viste sig ogsaa at slaa til. Vi kastede os i Løvens Gab, og i Løbet af et Kvarter havde hun faaet sit Tøj udleveret; men saaledes gaar det jo ikke altid. Derfor maa vi træffe en Bestemmelse, hvorefter Tyendet straks kan faa udleveret det ulovligt tilbageholdte Tøj, saaledes at det ikke skal gaa og vente, til der ved en eventuel Politisag træffes en Afgørelse.

Der er ligeledes en Bestemmelse i § 34 om, at „Sager, der opstaar af Forholdet mellem Husbond og Medhjælpere behandles som private Politisager; naar Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 træder i Kraft, behandles de ved Underret“. Hvad det sidste vil sige, er jeg ikke ganske klar over i Øjeblikket; det kan man heller ikke forlange af en Ikke-Jurist. Men jeg ved, hvad det vil sige at faa en Sag behandlet som privat Politisag. Det vil sige, at Tyendet som Regel vil være afskaaret fra at søge sin Ret ved en saadan Politisag, medmindre det har Penge til sin Raadighed; thi naar Modparten møder med Sagfører — og det vil Husbonden altid gøre —, kan det ikke nytte noget, at Tyendet møder alene. Skønt Dommeren sikkert nok vil yde nogen Vejledning, vil det ikke være tilstrækkeligt overfor de Akter og Paa-stande, som en Sagfører for Husbonden vil dyngte op. Hvis nu Tyendet vinder sin Sag, saa faar det tilkendt Sagens Omkostninger, men det er ikke Sagens Omkostninger skadesløst. Det er et vist bestemt Beløb, som ikke paa langt nær dækker, hvad Sagførerne skal have, og det vil altsaa altid blive Tyendet, der faar disse Udgifter; ved dette Forhold hindres Tyendet i at faa sin Ret paatalt. Men naar Tyendet er saa aabenbart forurettet, at det vinder sin Sag, saa burde det i hvert

Fald kunne paalægges Modparten at betale Omkostningerne skadesløst.

Jeg skal, for at vise, hvor almindeligt det er, at Husbonden tilbageholder Tyendets Tøj og hindrer Tyendet i at faa det, fortælle, at jeg kender en Husbond i Aarhus-Egnen, som paa et vist Tidspunkt havde 5 Klædeskabe staaende, som var tilbageholdt fra bortløbet Tyende.

Med Hensyn til Tjenestetiden er det uheldigt, at det overhovedet kan tillades nogen at fæste sig bort for et halvt eller et helt Aar. Det burde overhovedet ikke være tilladt, thi man ved jo, at Folk er letsindige; hvis en ung Pige eller Karl tilfældig har haft nogle nogenlunde ordentlige Pladser, kan det risikeres, at de lader sig fæste bort til en fremmed Egn i halve eller hele Aar, maaske til en Plads, der i Virkeligheden ikke er værd at have, men ganske uudholdelig. Derfor burde en saa lang Periode slet ikke være tilladt. Men kan det ikke ordnes saaledes, at det bliver gjort ugyldigt, hvis man fæster sig bort paa længere Tid end en Maaned — hvilket var det bedste —, bør der fra dette Sted — og det vil jeg gerne benytte Lejligheden til at gøre nu — raabes ud over Landet til alle Tjenestefolk og Forældre, at de unge Mennesker aldrig selv skal fæste sig bort eller Forældre fæste deres Børn bort for længere Tid end en Maaned ad Gangen eller en Maaned i det hele, aldrig anderledes end, at de kan sige op med en Maaned Varsel. Og jeg vil ligeledes benytte Lejligheden til at raabe ud til alle Tjenestefolk: Hvis I har en uudholdelig Plads, som I ikke kan komme bort fra paa anden Maade end ved at løbe derfra, og I saa beslutter jer til ulovligt at løbe bort, saa sørg endelig for i Forvejen at bringe jeres Tøj i Sikkerhed!

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hagbarth Berg: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gav en drastisk Skildring af nogle Gaardmandsoptøjer, som skulde have fundet Sted i et Sogn i min Egn. Maa jeg i den Anledning fremsætte den Berigtigelse, at de paagældende Gaardmænd bestemt bestrider, at de har lavet nogen som helst Optøjer. De har opfordret vedkommende, der har fremsat Sigtelsen, til at fremkomme med Navne, men saadanne Navne er hidtil ikke fremkommet.